

[Føged.]

tænkning tale om en væsentlig forøgelse af udgifterne, men såfremt man vil nå til en effektiv sygdomsbekæmpelse, må man ofte i starten ofre ret store beløb for snarest muligt at nå et rimeligt resultat. Vi har på mange områder indenfor landbruget ofret meget store beløb, f. eks. til bekæmpelse af tuberkulose hos kvæget og til bekæmpelse af kalvekastning, i det store og hele med et godt resultat, og man har også set, at landbruget har forsøgt at bekæmpe oksebremse-larven — loven herom vil jeg nærmest sætte i relation til denne lov — men der er ikke blevet gjort nok, og resultatet er blevet et sejgpineri således at forstå, at det ikke er gået hurtigt nok. I hvert fald har det vist sig, at kun ved omfattende og ret håndfaste bestemmelser har man været i stand til at nå frem til gode resultater.

Jeg tror derfor, at en rigtig bekæmpelse efter bisygdomsnævnets anvisning bør forsøges i de kommende år. Det foreliggende lovforslag kan let blive årsag til en forværing af sygdommene eller i det mindste en fin vedligeholdelse af de værste sygdomme. Bisygdomsnævnet anviser bekæmpelsesvejene og beder kun om forøgede midler til at gennemføre arbejdet. Såfremt arbejdet lykkes, kan udgifterne på ny ned-sættes. Såfremt det ikke lykkes, vil der ske tab af ret betydelige værdier ikke alene for biavlerne selv, men også for landbrugere og frugtavlere på grund af manglende bestøvning af frøplanter og frugttræer. Der foretages udlejning af bistader til landmænd til fremme af bestøvningen, hvilket er af stor værdi for frøafgrøderne, hvis værdi løber op i millionbeløb. Man må derfor medvirke til, at også de mange ejere af forholdsvis få bistader stadig kan få mulighed for at dyrke deres hobby.

I forslaget er der foreslået anvendt 135 000 kr. årlig til bekæmpelse af disse bisygdomme indtil året 1958—59. Bisygdomsnævnet har foreslået 180 000 kr. Det er dog et overskueligt tal. I forslaget er beløbet altså forhøjet fra de tidligere 85 000 kr. til 135 000 kr., og begrundelsen er, som angivet af den højtærede minister, pristalsstigningen med 20 pct. og 17 pct.s stigning af antallet af bifamilier. Antallet af bifamilier er 1948—49 vokset fra ca. 230 000 til ca. 270 000. Bisygdomsnævnet har foreslået,

at man skulle kunne undersøge 100 000 familier årlig, medens der nu kun undersøges 50 000 familier. Det har vist sig, at der findes bipest i ca. 2 pct. af samtlige stader. Tallet svinger helt nede fra 0,0 pct. i Aabenraa amt til 11,3 pct. i Sorø amt. I almindelighed ligger tallet dog omkring 3 pct. Jeg synes, at tallet for Aabenraa amt viser, at man kan nå frem til et rimeligt resultat. Derfor er det, jeg foreslår, at vi i et udvalg drøfter spørgsmålet om at følge bisygdomsnævnet i noget højere grad, end det sker her. Man har ganske vist ikke konstateret nogen sikker nedgang i antallet af sygdomstilfælde under den gældende lov, men det må skønnes påkrævet at fortsætte i en årrække, og bisygdomsnævnet bør nøje kunne følge bekæmpelsens effektivitet og give landbrugsministeriet oplysninger om de indhøstede erfaringer. Selv uden stor sagkundskab må man kunne tillade sig en sammenligning med anden sygdomsbekæmpelse indenfor landbruget. Her har en stor indsats i bekæmpelsens start ofte været dyr, men alligevel i længden det billigste — for ikke ligefrem at sige, at det er den eneste vej til et godt resultat.

Mit parti vil støtte lovforslaget, men anbefaler en hurtig udvalgsbehandling, for at vi kan nå frem til et rimeligt resultat, der kan gøre sin gavn allerede i den kommende sommer.

Lovforslaget om beskyttelse af bier mod giftige plantebeskyttelsesmidler er nyt. Jeg takker den højtærede minister for fremsættelsen af dette lovforslag, der må skønnes nødvendigt. Landbrugets hastige udvikling har her fremkaldt et problem, der kræver sin løsning. Vi behandler netop nu et lovforslag om bekæmpelse af bisygdomme, hvis formål er at værne de nyttige småvæsener bedst muligt; det vil da være nødvendigt også at værne dem mod forgiftninger i mark og haver. Lovforslaget indeholder en række praktiske regler, som er udarbejdet i samarbejde med landbrugets organisationer, altså med sagkyndige.

I § 1 fastslås erstatningspligten i tilfælde af skade. Normalt arbejder bierne kun i åbne blomster; de forskellige midler til beskyttelse af planterne mod skadelige insekter eller svampesygdomme og midler til ukrudtsbekæmpelse kan derfor som oftest anvendes, når spredningen blot ikke finder